

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 30

Vũ Thành An

Trong cơn mơ anh gọi: "em ơi", trong cơn mơ anh sợ em hững hờ, chẳng

lẽ chẳng lẽ em sớm quên cuộc tình đôi ta ngày tháng qua quá đậm

đà, chẳng lẽ chẳng lẽ chẳng lẽ sớm hơn giấc mộng?

Tình chúng ta không thể có chia ly, tình chúng ta không cần lời hẹn

uớc, tình chúng ta in đậm dấu vết sâu thẳm trong tâm hồn. Ta yêu

nhau không phải tình cờ, anh yêu em đến mực tôn thờ, từ nay từ

nay anh giữ em thật chặt trong tay, chẳng mấy ai có thể nào mở

gỡ mở gỡ mở gỡ chúng ta ra khỏi.